

РЕШЕНИЕ

№ 40655

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1704**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „Медеиа Груп“ ЕООД – [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221025000189-091-001/14.10.2025 година, потвърден с Решение № 1627/19.12.2025 година на Директор на Дирекция „ОДОП“, с който са установени задължения по ЗДДС на „Медеиа Груп“ ЕООД за данъчни периоди месец 06.2024 година и месец 10.2024 година в размер на 34937,12 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Твърди се, че неправилно органите по приходите са приели, че е налице бартер по смисъла на чл.130,ал.1 от ЗДДС и се дължи ДДС, без да са анализирали приложените по делото доказателства и най-вече, договорите за наем, както и извършените строително-ремонтни работи в наетия имот, които са били необходими за привеждане на имота в състояние, годен за ползване и свързан с икономическата дейност на лицето. Посочва се още, че заплатените суми по фактури към „Център за градска мобилност“ също са разходи, направени и свързани с икономическата дейност на лицето и са били необходими за да могат да се извършат строителните работи в обекта, като наемодателят не получава нищо за извършените работи, а извършените строително-ремонтни работи са само и единствено за нуждите на наемателя, като извършените строително-ремонтни работи не са подобрения в имота и насрещната престация – отдаване на имот под наем срещу задължение да се извършат определени в договора подобрения е възмездна доставка, но само за периода, в който наемодателят получава наемната цена и ремонтните дейности не представляват отделна доставка, а е част от договореното възнаграждение по възмезден договор за наем и не е налице бартер. Посочва се още, че при

издаване на Ревизионния кат са допуснати и нарушения на материалния закон и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят-„Медена Груп“ ЕООД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Г., редовно упълномощен, който оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 711/18.06.2015 година на Директор ТД на НАП- С. С. М. М. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.07.2015 година.

Със Заповед № 2341/16.03.2016 година на Директор ТД на НАП- С. И. М. Р. е преназначен на длъжността – Началник сектор “Ревизии” при ТД на НАП С. считано от 01.04.2016 година.

Със Заповед № 3881/15.04.2019 година на И.д. Директор ТД на НАП С. М. Д. М. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 22.04.2019 година.

Със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 година И.Д. Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 28.05.2024 година да се изпълняват от поименно изброени служители / органи по приходите, измежду които и И. М. Р. – на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП- С. и определил техните заместници.

Със ЗВР от 13.01.2025 година И. М. Р. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- С. възложил да бъде извършена ревизия на жалбоподателя,определил състава на ревизиращия екип- С. М. М. – Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и М. Д. М. – Главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода-01.05.2024 година-30.11.2024 година, срока в който следва да завърши ревизията- 2 месеца , считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 20.01.2025 година .

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 17.03.2025 година органът, възложил ревизията- И. М. Р.– Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- С. определил нов срока за завършване на ревизията до 17.04.2025 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 17.03.2025 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 11.04.2025 година органът, възложил ревизията- И. М. Р. определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 20.05.2025 година.

Новата Заповед за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 11.04.2025 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 20.05.2025 година органът, възложил ревизията И. М. Р. на длъжност- Началник сектор- „Ревизии“ при ТД на НАП- С. определил нов срок за завършване на ревизията до 20.06.2025 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 20.05.2025 година.

На 04.07.2025 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип- С. М. М. на длъжност- Главен инспектор по приходите и М. Д. М. на длъжност- Главен инспектор по

приходите съставили РД № Р-22221025000189-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 07.07.2025 година.

Срещу издадения РД дружеството – жалбоподател депозирало възражение, в което подробно изразило несъгласието си с предложението за установяване на 09.07.2025 година .

На 14.10.2025 година И. М. Р. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и С. М. М. на длъжност- Главен инспектор по приходите издали обжалвания РА № Р-22221025000189-091-001, с който установили задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 14.10.2025 година.

На 21.10.2005 година дружеството- жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП срещу издадения РД, а последният с Решение № 1627/19.12.2025 година потвърдили обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.12.2025 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно– счетоводна експертиза, като в заключението с вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба срещу Ревизионни акт за процесуално допустима подадена в срока по чл.156 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залежали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №Р-22221025000189-091-001/14.10.2026 година е издаден от компетентни органи-това е органът, възложил ревизията- И. М. Р. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“- орган, възложил ревизията и С. М. М. на длъжност-главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето И. М. Р. е заемал длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към датата на издаване на ЗВР и РА и е определен за орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрична Заповед на Директор ТД на НАП- С. от 27.05.2024 година. Установено е още, че лицето С. М. М. е заемала длъжността-главен инспектор по приходите, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това е установено, че и другият орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип- М. Д. М. към датата на издаване на ЗВР, Заповедите за изменение на заповедите за възлагане на ревизия и издаване на РД е заемала длъжността-Главен инспектор по приходите.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочен в нормата на чл.119,ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията. Ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизия/ аргумент от разпоредбата на чл.112,ал.1 от ДОПК. В конкретния случай, ревизионното производство е първо, образувано е на дата 13.01.2025 година.

Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, РД и РА са издадени от органи по приходите

,които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл. 3 от Закон за електронния документ и електронни удостоверителни услуги/ заглавието е изменено- преди Закон за електронния документ и електронния подпис/ (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Електронен документ е електронен документ по смисъла на [чл. 3, т. 35 от Регламент \(ЕС\) № 910/2014](#) на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014".(2) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление. В редакцията, действаща към момента на издаване на ЗВР, РД и РА,съгласно ЗЕДЕП, чл.3,ДВ. бр. [34](#) от 6 Април 2001 година- Електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизвеждано.) Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Съгласно чл.4 от ЗЕДЕП, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 от ЗЕДЕП (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г.) Електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство,а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на [чл. 16.](#)) Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал. 1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай [ЗВР](#), както и РД и РА са създадени като електронни документи по смисъла на [чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕП](#), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, те са изпратени като електронни съобщения и връчени на ревизираното дружество по реда на [чл. 30, ал. 6 ДОПК](#) и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в [чл. 184, ал. 1 ГПК](#), приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание [§ 2 ДР ДОПК](#), тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.По определението на [чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕП](#) електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление за установяване на неговото авторство.Квалифициран електронен подпис, съгласно ал.3 и ал.4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Автентичността на всеки един документ /частен свидетелстващ и официален свидетелстващ или диспозитивен/ може да бъде оспорена по реда на [чл. 193 ГПК](#) и в този случай съдът е длъжен да провери дали този документ действително материализира изявление, направено от лицето /органа/, сочен като негов автор или

не. По делото са представени Удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги, със съдържанието по [чл. 24, ал. 1 ЗЕДЕП](#), обосновава извод за това, че [ЗВР](#), [РД](#) и [РА](#) са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с [КЕП](#), по отношение на който в ал. 4 на [чл. 13 ЗЕДЕП](#) е въведена фикция за саморъчен подпис.

Наред с това, документите са представени и в електронен вид, като в случая процесуалният представител на жалбоподателя не е оспорил нито представените документи на хартиен носител, нито представения документ в електронен вид.

От така представените заверени преписи на хартиен носител се установява, че актът, издаден като електронен документ е подписан с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията - И. М. Р. - Началник сектор "Ревизии" в Дирекция "Контрол" на ТД на НАП - С. и на ръководителя на ревизията - от С. М. М. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С.. За да е валидно подписан съгласно [чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК](#) в случаите, когато е издаден като електронен документ ревизионният акт следва да е подписан с квалифициран електронен подпис на органите по [чл. 119, ал. 2 ДОПК](#), така че по силата на законовата фикция в [чл. 13, ал. 4 във връзка с ал. 3 от Закона за електронния документ и електронния подпис](#) /ЗЕДЕП/, електронните подписи да имат значението на саморъчни подписи. В конкретния случай, от доказателствата по делото е безспорно установено, че не само [РА](#), но и [ЗВР](#) и [РД](#) са създадени като електронни документи и са подписани от лица, които притежават квалифициран електронен подпис.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в [чл. 120, ал. 1 ДОПК](#) задължителни реквизити - името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт.

В [ТР №5 /22. 06. 2015 година на ВАС](#) е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на [чл. 21, ал. 5 АПК](#). Независимо че разпоредбата на [чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК](#) сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслаждава върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт.

Ревизионният доклад е съставен в предвидения 14 дневен срок за съставянето му. Съгласно [чл. 117 от ДОПК](#) ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, но съставянето на ревизионния доклад след този срок, не може да доведе до незаконосъобразност на ревизионния акт, защото сроковете за съставянето на ревизионния доклад и за издаване на [РА](#) са инструктивни, а не преиклузивни и с изтичането им не се погасява правото на органа да го състави, респективно да го издаде. В този смисъл е и трайно установената и непротиворечива съдебна практика, изразена в редица съдебни решения, измжду които и в [РЕШЕНИЕ № 10566 ОТ 11.07.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 3654/2013 Г., I ОТД. НА ВАС](#), [РЕШЕНИЕ № 11595 ОТ 19.09.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 75/2011 Г., VIII ОТД. НА ВАС](#), [РЕШЕНИЕ № 17370 ОТ 20.12.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 5861/2013 Г., VIII ОТД. НА ВАС](#) и редица други решения.

Връчването на [ЗВР](#), [РД](#) и [РА](#) е станало при спазване на разпоредбата на [чл. 29 ал. 6 от ДОПК](#), според която съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В конкретната хипотеза всички актове и съобщения са връчени както на електронния адрес на жалбоподателя. Съгласно [чл. 30, ал. 6 от ДОПК](#) електронното съобщение се смята за

връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система. В конкретната хипотеза по отношение на всички ЗВР, РД и РА е удостоверено връчването и по електронен път, за което по делото се съдържат писмени доказателства и то оформени в съответствие с разпоредбата на чл.30, ал.6 от ДОПК. На следващо място, в [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начините на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано, че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса- аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете, документите и книгата за реализиране на административна наказателна отговорност, за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита, и по никакъв начин не може да се говори за нищожен ревизионен акт.

При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално- правните разпоредби.

Ревизионното производство е първо като производството е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията определил срока за завършването и 2 месеца, считано от връчване на същата, но поради недостатъчност на срока органът, възложил ревизията с една заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия удължил срока на ревизията с още един месец, но поради недостатъчност на срока, органът възложил ревизията с нови две заповеди удължил срока с още два месеца, като удължаването е извършено в съответствие с разпоредбата на чл.114 от ДОПК. Ревизионният доклад е издаден именно в срока, предвиден за приключване на ревизията, а РА е издаден след изтичане на срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

При издаването на ревизионния акт са спазили материално- правните разпоредби на ЗДДС .

От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице , изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че с Договор за наем на недвижим имот от 01.07.2017 година, сключен между С. С. Д. - Наемодател и "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД - Наемател, наемодателят е предоставил за временно и възмездно ползване недвижим имот 40 кв.м., находящ се в [населено място], [улица], като срокът на договора е 5 години, с договорена цена в размер на 200,00 лева на месец, като се актуализира на календарна година с инфлационния индекс на НСИ за предходната година, платима ежесечно в срок до 15 число на всяко следващо тримесечие. В чл. 4, ал. 5 в договора е посочено, че всички разходи за ремонт и поддръжка на имота са за сметка на наемателя, като последният няма право да извършва преустройство на имота или подобрения без изричното писмено съгласие на Наемодателя.

С Договор за наем на недвижим имот от 02.02.2024 година, сключен между С. С. Д. в качеството на наемодател и "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД - Наемател, наемодателят предоставил за временно и възмездно ползване партерен и подпокривен етаж, находящи се в [населено място], [улица], със срок от 10 години, като наемателят поел задължение да извърши ремонт и подобрения на наетите помещения за своя сметка като за времето на ремонтните действия няма да заплаща

наемната цена, цената по договора е в размер на 200,00 лева на месец, като се актуализира на календарна година с инфлационния индекс на НСИ за предходната година, а наемът е дължим от датата на завършване на ремонтните дейности. В чл. 4, ал. 5 от Договора е визирано, че всички разходи за ремонт и поддръжка на имота са за сметка на Наемателя, като последният няма право да извършва преустройство на имота или подобрения без изричното писмено съгласие на Наемодателя. С Анекс № 2 от 01.10.2025 година към Договор за наем на недвижим имот от 02.02.2024 година, страните са се споразумели за размера на месечен наем, считано от 02.10.2025 година в размер на 1500 евро, а с Договор за изпълнение от 09.04.2024 година, "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД в качеството на възложител възложил на „НКН БИЛД“ ЕООД в качеството на изпълнител да извърши срещу заплащане строително-ремонтни работи (СРР), описани в Приложение № 1 към Договора на обект: Триетажна пристройка с КК= 10,00 м, с цена по договора в размер на 170 410,57 лева без ДДС, която се заплаща въз основа на актове за извършени СМР със срок на изпълнение на възложените СРР - 4 месеца и започващ да тече от датата на получаване на стойността на договора.

С Протокол от 01.10.2025 година между С. С. Д. - Наемодател и "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД-наемател страните са констатирани, че към 01.10.2025 година ремонтните дейности са изпълнени изцяло и имотът е годен за използване по описаното в договора за наем предназначение и с този протокол наемодателят предал, а наемателят приел за ползване наетия имот. Вещото лице посочва, че от представено счетоводно извлечение - Дневник на сметка 6133 се установява, че стойностите на изпълнените ремонтни дейности, фактурирани от „НКН БИЛД“ ЕООД са отразени като разходи за придобиване на ДМА по дебита на счетоводна сметка 613, партида 6132 - Пристройка Л., срещу кредитиране на сметка 401/1 като задължение към контрагент 124 и общата стойност на отразените разходи е 170 410,57 лева, по фактурите, изброени в Таблица № 1 на заключението. От представената Декларация от С. С. Д. - управител на „МЕДЕИА ГРУП“ ЕООД е видно, че дейността на дружеството е разработка на софтуерни и хардуерни модули, съпътствани с предоставяне на лиценз и поддръжка, производство и продажба на електронни медицински устройства, дейността се извършва на адрес: [населено място], [жк], [улица], като се ползва офис под наем, където се съхраняват и материали и стоки на дружеството, в дейността се използват доставки на компютърни елементи и материали, а също и услуги от контрагенти, а в Справка за предприятието за 2024 година, част от Годишен финансов отчет пред НСИ, допълнително представена на вещото лице, като икономическа дейност по класификацията на икономическите дейности е посочена *Други дейности в областта на информационните технологии, код 62.90 по К.-2025*, а издадените фактури от „НКН БИЛД“ ЕООД на "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД на обща стойност 170 410,57 лева, дадени подробно в Таблица № 1 на заключението са по сключен Договор за изпълнение от 09.04.2024 година за извършване на строително-ремонтни работи (СРР), описани в Приложение № 1 към договора, на обект: Триетажна пристройка с КК= 10,00 м, а извършените ремонтни дейности по договора с „НКН БИЛД“ ЕООД са в наетия от "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД недвижим имот за офис нужди в [населено място], [улица], като вещото лице посочва, че разходите по фактурите от „НКН БИЛД“ ЕООД са за привеждане на наетите помещения във вид подходящ за нуждите, за които е предназначен, които помещения са необходими на "МЕДЕИА ГРУП" ЕООД за осъществяване на дейността му, извършените строително-ремонтни работи (СРР) от „НКН БИЛД“ ЕООД са на обща стойност 170 410,57 лева без ДДС, като са отчетени са с Актове от № 1 / 08.05.2024 година до № 7 / 11.10.2024 г. и са издадени фактури в месец 06.2024 година и месец 10.2024 година/ отново подробно описани в Таблица № 1 в анализната част на експертизата/, а строително-ремонтните работи включват както вложените материали, така и положен труд и изпълнени услуги като: демонтаж на изолация, изчукване на мазилки, пренос на строителни материали, натоварване, извозване на отпадъци, доставка на материали, полагане на грунд, мазилка, шпакловка по тавани и стени, подмяна на електроокабеляване, контакти и ключове, полагане на шпакловка, грунд, латекс след електроокабеляване, ремонтни дейности бани и тоалетни и в Констативен акт за установяване годността за приемане на строежа от 18.03.2025 година като възложител е

вписан С. С. Д., консултант е „НОРМИС“ ЕООД, строител е „БУЛКОН СТРОЙ“ ООД, проектант е „АТЕЛИЕ ДИМОВИ“ ЕООД и с този акт е прието, че строежът е изпълнен съгласно одобрените инвестиционни проекти, изискванията към строежите по чл. 169, ал. 1 от **Закона за устройство на територията /ЗУТ/**, условията на договора за строителство и че наличната строителна документация в достатъчна степен характеризира изпълненото строителство, към момента на ревизията не е договорен конкретен размер на наемната цена, установено е, че сградата не се използва за икономическата дейност на „МЕДЕИА ГРУП“ ЕООД., но последното не е заплащало месечен наем, а сключеният между страните договор за наем е в сила.

От анализа на всичко е видно, че доставките по ремонт на наетия актив не са безвъзмездни, след като в договора за наем от 02.02.2024 година и анекса към него от 07.01.2025 г. е уговорено „МЕДЕИА ГРУП“ ЕООД да извърши ремонт и подобрения на наетите помещения за своя сметка, като за времето на ремонтните дейности няма да заплаща наем, като страните са предвидили и наемната цена след приключване на ремонтните дейности да компенсира стойността на извършения ремонт. Анексът към договора е подписан след като страните са установили, че вложените от наемателя средства значително надвишават предвидените при подписване на договора. Та са се съгласили, че след приключване на ремонта ще определят нова цена, съответстваща на вложените от „МЕДЕИА ГРУП“ ЕООД средства за ремонтните дейности и наемната цена е дължима под формата на извършване на ремонтни дейности, а стойността на ремонта е еквивалентна на договорения месечен наем, което сочи, че страните по договора са уговорили предоставянето на наемна услуга срещу насрещна престация — ремонт на наетия актив. Когато извършените от наемателя ремонтни дейности по договора за наем са за сметка на наемната цена е налице бартер по смисъла на чл. 130, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно посочената разпоредба, когато е налице доставка, по която възнаграждението /изцяло или частично/ е определено в стоки или услуги, се приема, че са налице две насрещни доставки, като всеки от доставчиците се смята за продавач на това, което дава и за купувач на това, което получава. Данъчното събитие за тези доставки възниква по общите правила на закона /чл. 130, ал. 2 от ЗДДС/. По силата на чл. 130, ал. 3 от ЗДДС доставката с по-ранна дата на възникване на данъчно събитие се смята за авансово плащане /цялостно или частично/ по втората доставка, като съгласно ал. 4 на същата норма размерът на данъчната основа за полученото авансово плащане е равен на размера на данъчната основа на доставката с по-ранна дата, а когато подобрението на наетия или предоставен за ползване актив е предвидено като условие по договора, датата на възникване на данъчното събитие ще се определи по общите правила на закона и това е разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена. На тази плоскост, настоящият съдебен състав намира, че органите по приходите законосъобразно са начислили дължимия ДДС в размер на 24 473,17 лева за м. 06.2024 година и 9 608,95 лева за м. 10.2024 година, определен на база вложените в наетия имот строителни материали и извършените ремонтни услуги от „НКН БИЛД“ ЕООД на стойност 170410,60 лева, още повече, че услугите не са фактурирани на собственика на обектите от сградата, а ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит при покупката им, е налице бартер. По смисъла на чл. 25, ал. 6 от ЗДДС на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2 данъкът по този закон става изискуем за облагаеми доставки и възниква задължение да се начисли данък. Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред. Всяко данъчно задължено лице - доставчик, е длъжно да издаде фактура за извършени доставки на стоки или услуги. На основание чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие за доставките на строителни услуги щс възникне на датата, на която са извършени. Това е така, тъй като в договора за наем не са предвидени отделни етапи на извършване на ремонтната услуга, които да бъдат приемани от наемодателя, който се явява получател по тези доставки. По силата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДС, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение и в случай, че не са налице условията по чл. 27, ал. 3, т. 1 от същия закон, данъчната

основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената стока, или на направените преки разходи за извършване на предоставената услуга. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред данъчната основа е пазарната цена. В случая данъчната основа на извършените ремонтни услуги следва да се определи като равна на направените от „МЕДЕНА ГРУП“ ЕООД преки разходи/«а ремонта, документирани с издадените фактури от „НКН БИЛД“ ЕООД.

Твърденията на жалбоподателя, че не е налице бартер не са подкрепени с доказателства, още повече че от заключението на вещото лице е видно, че през ревизионния период дружеството-жалбоподател няма осчетоводени никакви разходи за наеми към наемодателя и законосъобразно на основание чл. 25. ал. 6 и чл. 130 от ЗДДС за периодите месец 06.2024 година и месец 10.2024 година е доначислен ДДС общо в размер на 34 082.12 лева при данъчна основа от 170 410.60 лева.

Между страните няма спор, че за месец 10.2024 година е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 855 лева по фактура №[ЕГН]/24.09.2024 година, издадена от „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД с предмет на доставка - служебен абонамент за зелена зона за две паркоместа на ул. „В.“ №16 за периода от 21.09.2024 година до 21.03.2025 година съгласно Договор №1437/21.09.2023 година, като от доказателствата по делото, в това число от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза е видно, че „МЕДЕИА ГРУП“ ЕООД не разполага със собствени и/или наети моторни превозни средства, като не е оспорено получаването на доставка от „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД, но е спорно дали нейният предмет е използван за икономическата дейност на дружеството. Легално определение на понятието данъчен кредит е дадено нормата в чл. 68. ал. 1 от ЗДДС. а в текстовете на чл. 69 и чл. 71 са визирани общите условия, при наличието на които възниква правото на данъчен кредит. От своя страна, в чл. 70 от ЗДДС са изброени ограниченията на правото на данъчен кредит в зависимост от конкретното предназначение на стоките и услугите, чиито получател е регистрираното лице и в чл. 70, ал. 1. т. 2 от ЗДДС са регламентирани случаите, при които правото на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74- когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

В конкретната хипотеза, нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят доказва, че разходът за паркиране на адрес [населено място], [улица] свързан с икономическата му дейност или с цел обезпечаване на ремонтните дейности, доставка на материали и извозването на отпадъци от наетите обекти, които са на друг адрес - [улица], нито има доказателства, че заплащането на наемната цена е свързано с извършването на ремонта / липсват доказателства, кога на коя дата и кое превозно средство е било паркиран там, и то дали е било свързано с осъществяването на икономическата дейност на жалбоподателя. В случая не се доказва, че извършеният разход е свързан с независимата икономическа дейност на лицето, а получената доставка с използвана за последващи облагаеми такива и законосъобразно органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит за месец 10.2024 година в размер на 855 лева.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че издаденият Ревизионен акт е законосъобразен и отговаря на условията за редовно действие, което предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.161 от ДОПК- на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид

дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. От своя страна съгласно чл.37 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В чл. 24 от Наредбата (Изм. - ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.) е визирано, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева

Настоящият съдебен състав намира, че в полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

Воен от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА „ Медеиа Груп“ ЕООД – [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221025000189-091-001/14.10.2025 година, потвърден с Решение № 1627/19.12.2025 година на Директор на Дирекция „ ОДОП“, с който са установени задължения по ЗДДС на „ Медеиа Груп“ЕООД за данъчни периоди месец 06.2024 година и месец 10.2024 година в размер на 34937,12 лева/17 863,07 евро/.

ОСЪЖДА „ МЕДЕИА ГРУП“ ЕООД-ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ “ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 66,47 ЕВРО-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: